

VIA LANVIN

ARPEGE

הבשמים
שיש לך הזכות
לצפות להם
מבית לנוין

ARPEGE VIA LANVIN
LANVIN PARFUMS PARIS
פרסום מליניק יאטלה

במדנה

(המשך מעמוד 42)
להחליט מי משני ההורים זכאי להחזיק בילד.

אחרי הלידה, טענה טובה, "נהג בעלי לחזור הביתה בשעות הלילה המאוחרות כשהוא שתוי והיה מכה אותי לעיתים קרובות".
אדי הביא למישפט עדותו של פסיכיאטר. אלא שהעדויות לא סייעה בידו. קבע השופט המחוזי מכס צ'רנובילסקי: "למדתי

חוטף אקירוב
הבן הוחזר

שייתכן שיש קשיים מסויימים לאם בטיי פול הסדיר בילד. אבל לא שוכנעתי שיותר טוב לילד להיות אצל אביו ולא אצל אמו".
השופט ציווה על אקירוב להחזיר מייד את תינוקו לאם, שתתגורר אצל הוריה. כך נשאר אדי אקירוב ללא אשה וגם ללא בן. אבל עם הרבה כסף.

יהדות

מכה להסברה הישראלית

סרטי-טלוויזיה אמריקאי שצולם ברובע היהודי בדמשק היכה את ההסברה הישראלית שוקע-עירך

לפני כשנה סערו הרוחות בקהילה היהודית של ארצות-הברית. הסיבה: סרט תיעודי על יהדות סוריה, שהוצג בתוכנית הטלוויזיה הפופולרית 60 דקות, של רשת הסי-בי-אס.

הושמעו אז טענות של סילוף, חוסר-אמת, ורבו ההתנצחויות המלליות בין ראשי האירגונים היהודיים ומנהליהם-טל-וויזיה. כנראה, היה מי ששוכנע בדבר כדאיותה של סקירה נוספת, מעמיקה יותר, ונשלח שוב צוות לסוריה, כשמתחתו ערני כת סקירה על מצב היהודים שם.
תוצאות ביקורו של צוות-הטלוויזיה הי אמריקאי המיוחד שנשלח לסוריה לביקור חוזר, ניראו על המסך הקטן ברחבי ארצות-הברית לפני כשבועיים. הסרט החדש שצולם בקרב יהודי דמשק, הוקרן בין השעות 7.00-6.00 בערב, הנחשבות כזמן של ציית-שיא בטלוויזיה.

על הסרט ועל לקחיו מספר קורא ותוק שני, "העולם הזה", הסטרי-דנט יריב עמית, "השוהה בארצות-הברית לרגל לימודיו":

וכך ניראו הדברים. הרובע היהודי בי דמשק מונח ברובו, אסירי קיימת בו זרימה של אנשים - ממנו זאליו - במשך כל היום. אין המקום נקרא הגיטו היהודי, אלא הרובע היהודי. ברובע יש מוסדות המשרתים את האוכלוסייה, כמו בכל מקום אחר (בית-ספר, בית-תפילה וכו').

הצוות, שהחליט הפעם לחדור לעומק, לא היסס לשאול ולראיין. בין המראיינים היו רופא יהודי מצליח, שציון, כי רבים הבאים אליו דווקא משום שהוא יהודי (יהודי - ערובה לאינטליגנציה), וכמרי כן עורר-דין, יהודי זקן עשיר, סטודנטים. כולם טענו כי חל שיפור עצום ברמת (המשך מעמוד 46)

ב' חודשים האחרונים ניסה עידי ישראל בן 15' לאבד את עצמו לדעת, שלוש פעמים רצופות. הוא היה חותך את ורידיו, ודמו שחת זמן רב. עד שגילו אותו באחת מפינות המוסד בו שהה, גיבטת הוד בהוד-השרון. השייך ל-עיריית תל-אביב.

עידי הוא בן למישפחה הרוסה. אביו אלכוהוליסט, ותנאי-החיים בבית-הוריו, ב-פרבר דל בתל-אביב, לא היו מאפשרים לו לעולם להתפתח באווירה נכונה ובריאה. עובדת סוציאלית המליצה להעבירו למוסד זה, המשמש מעון שיקומי לילדים טעוני-טיפוח.

בין המידשאות הירוקות והעצים המצלים קיווה עידי כי ימצא קן חם ואגשים טר-בים, שיעניקו לו כיוון ודחיפה לדרך שכמותה לא יכול למצוא בביתו.

תמר גרבי משמשת כמדריכה חינוכית במוסד גיבטת-הוד. מזה 23 שנים היא עובדת במוסד, ואף מתגוררת בו. לאחר שני ניסיונותיו הראשונים של עידי ישראל לשים קץ-לחיו, פנתה תמר במיכתבים אל כל המעורבים בניהול המוסד, ובו

אני הולך להתאבד

כי אין שלום בי

המדריכים והילדים, כתב

הנער וחתך את ורידיו

העלתה טענות חריפות נגד מנהל המוסד, אברהם שורק, ונגד כמה מדריכים צעירים בו.

"עידי ישראל", כתבה האשה געמית-הסבר, "ניסה להתאבד בגלל לחצים כבדים המופעלים עליו מצד המדריך שלו, אורן בן-אשר". ועוד כתבה על התוהו-והוהו השורר במוסד: "ילדים משוטטים מחוץ לכותלי המוסד, ברחובות המושבה הוד-השרון. ילדים מתפלחים לבתי-קולנוע, ואף שולחים ידם בגניבות קטנות במושבה". לעדותה: "באחרונה הפכו ביקורי המיש-טרה במוסד חיווין יום-יומי".

"עידי קיבל מכות נמרצות מן המדריך אורן בן-אשר. כמדריכה ותיקה, לא זכר רים לי מיקרים דומים של מדריכים ש-הביאו ילד למעשה-התאבדות. אבל למדי ריך אורן בן-אשר ניתן גיבוי על-ידי ה-מנהל, אברהם שורק."

מדריכים נוספים הצביעו על ילדים אחרים שהוכו על-ידי המדריך אורן. התניך דויד בית-לחם, הנראה מבוגר ממש-עשרה שנותיו, התלונן באוזני כתב העולם הזה כי הוכה פעמים רבות על-ידי אורן, ואמר: "הוא נהג גם למרוט את שערותי הארוך-כות". עוזי חמואזי ואבי סמדי, בני ה-חמש-עשרה, העידו כי הוכו לא-פעם במקל על-ידי מדריכם, אורן בן-אשר.

אומרת תמר גרבי: "לא פעם אני עובדת זעועים וחוויות נפשיות קשות, כאשר אני מתרוצצת בגשם, בפרדסים וברחובות המושבה, למצוא ילדים שברחו. האווירה במוסד דומה יותר מדי לסיפרו של צ'ארלס דיקנס, אוליבר טוויסט."

בזכות

קשרים אישיים

פני חודשים אחרים, קודם להי-דררות המצב עד כדי נסיון-התאבד-דות של עידי, פנו מדריכים אחרים אל מנהל אגף-החינוך בעיריית תל-אביב, ברוך אביבי, אותם מדריכים - שאול מדר, ציון שמע ועמנואל רייך - אספו הוכחות ומיטמכים, והעלו האשמות חריפות נגד מנהל המוסד. הם האשימו את אברהם שורק, בין השאר, בכך שהוא מקבל תש-לומים חודשיים עבור ילדים שאינם נמצאים עוד במוסד.

החניכה חיה שימעוני, למשל, עדיין הופיעה בחודש אוקטובר 1975 ברשימת ילדי המוסד, ועיריית תל-אביב שילמה עבורה 1.050 לירות לחודש. אך חיה היא כיום בת 19, ועזבה את גיבטת-הוד כבר